

EC 1989

ENSV
Riiklik Avelik
Raamatukogu

VYTAUTAS SUURE ÜLIKOOLI ÜLIÕPILASTE
ATEITININKADE (TULEVIKLASTE)
LIIDU KOORI
K O N T S E R T

(VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETO
STUDENTŪ ATEITININKŪ SAJUNGOS
CHORO KONCERTAS)

TARTUS, 7. MAIL 1939. TALLINNAS, 9. MAIL 1939.

KOORIJUHT ANTANAS BUDRIŪNAS

784 (474.5B)

MoA

Ar 959

Vytautas

AR
Fr. R. Kreutzwald
LITHUANIAN
ROMANIKOVA

42762

PROGRAMMA

I

1. D. Andriulis Mes su rūtom
2. St. Šimkus Pasakyk man, saulužėle
3. J. Gruodis Žiema
4. Vl. Jakubėnas Vai eičiau
5. P. Adamavičius Keleliuėjau
6. J. Gruodis Aš ne gert atėjau
7. K. V. Banaitis Paskutinis vakarėlis

II

8. K. Kaveckas Jaunystės vainikas
9. K. V. Banaitis Atsikėlus ankstųjį rytelį
10. St. Šimkus Žolelė žydėjo
11. St. Šimkus Šią naktele
12. St. Šimkus Vėjo dukra
13. K. V. Banaitis Už jūrių marių
14. St. Šimkus Apynėlis

KAVA

I

1. D. Andriulis Meie koos ruutaga
2. St. Šimkus Ūtle sa mulle päiksekene
3. J. Gruodis Talv
4. Vl. Jakubėnas Kas läheksin
5. P. Adamavičius Sammusin mööda teed
6. J. Gruodis Ma pole tulnud jooma
7. K. V. Banaitis Viimne õhtukene

II

8. K. Kaveckas Nooruse pärg
9. K. V. Banaitis Vara hommikul tõustes
10. St. Šimkus Rohukene õitses
11. St. Šimkus Sel öösel
12. St. Šimkus Tuule tütar
13. K. V. Banaitis Mere taga
14. St. Šimkus Humalakene

D. Andriulis

MES SU RŪTOM

Mes su rŭtom, mes su saule,
Mŭsŭ kelias skrist padangŕm.
Su jaunyste, su pasauliu
Źygiŭ Źygiais Źydim, Źengiam.

Mŭsŭ darbas, mŭsŭ jŕgos
Gimtai Źemei, laisvai tautai,
Kad vergovŕ liautŭs slŕgus,
Tŕvŭ kraŹtas nevergautŭ.

Ei pakilkim, sesŕs, broliai,
Audrŭ audros mums numoti.
Darbu, mokslu kursim uoliai
Lietuvai tŕvynei klotŭ.

St. Źimkus

TU PASAKYKI MAN, SAULUŹŒLE

(L. Gira)

Oi pasakyki man, sauluŹŕle,
Mano laimuŹŕ kur nusikŕlŕ,
Oi lylia lylia, oi lylia lylia,
Mano laimuŹŕ kur nusikŕlŕ.

D. Andriulis

MEIE KOOS RUUTAGA*

Meie koos ruutaga, meie koos pŕiksega,
Meie teeks on taeva laotus.
Noorusega, maailmaga
Őitseme, sammume.

Meie tŕöd, meie jŕud
Sŭnnimaale, vabale rahvale,
Et heites orjuse kŭtked,
Isade maa vabaneks orjusest.

Tŕuskem ŕed, vennad,
Tormid, tuuled meid ei hoia.
Tŕöd ja teadust arendagem
Leedu, kodumaa kasuks.

St. Źimkus

SA ŐTLE MULLE PŕIKSEKENE

(L. Gira)

Sa ũtle mulle pŕiksekene,
Kuhu mu ŕnneke on kadunud,
Oi lilia lila, oi lilia lilia,
Kuhu mu ŕnneke on kadunud.

* Rŭta, saksa keeles Raute, leedu rahvuslill, sŭütuse sŭmbol.

Ī kuriā šali, ģ kuri krašta,
Kad mano kelias jon vis nemažta.
Oī lylia lylia, oī lylia lylia,
Kad mano kelias jon vis nemažta.

Kad nors išvystau jos veidā švelnū,
Tai jūrēm plauktau, koptau ģ kalnus.
Kad bent iš tolo jā pamatytau,
Nors, kaip saulutę užtekant rytā.

Gal mano laimę aistriai pamylē,
Gal paviliojo valandā tyliā,
Ar šiaurēs vējai jā gal išgujo
Už jūriū mariū, už mēlynūjū.

— — — — —

Mano laimužē kur nusikēlē,
Tu pasakyki man, saulužēle,
Oī lylia lylia, oī lylia lylia,
Tu pasakyki man, saulužēle.

Kas paviliojo, kas pamylējo,
Mano širdelēs nepagailējo,
Oī lylia lylia, oī lylia lylia,
Mano širdelēs nepagailējo.

Gal mano laimę aistriai pamylē,
Gal paviliojo valandā tyliā,
Ar šiaurēs vējai jā gal išgujo
Už jūriū mariū, už mēlynūjū.

Oī pasakyk!

Kuhu poole, kuhu maale,
Et tee sinna pōrmugi ei lūhene,
Oī lilia lilia, oī lilia lilia,
Et tee sinna pōrmugi ei lūhene.

Saaks kordki nāha ta armast palet,
Selleks meresid sōidaksin, māgedesse roniksin.
Et kaugeltki teda nāha,
Nagu pāikest hommikul tōustes.

Vahest on keegi kirglikult armunud minu ōnnesse,
Vahest on vaiksiel silmapilkul keegi ta āra meeli-
Vahest on on pōhja tuul teda kannud [tanud,
Ūle mere, ūle sinise.

— — — — —

Minu ōnnekene, kuhu oled sa kadunud,
Ūtle sa mulle, pāiksekene,
Oī lilia lilia, oī lilia lilia,
Ūtle sa mulle, pāiksekene.

Kes āra meelitas, kes teda armastas,
Ei halastanud minu sūdamele.
Oī lilia lilia, oī lilia lilia,
Ei halastanud minu sūdamele.

Vahest on keegi kirglikult armunud minu ōnnesse,
Vahest on vaiksiel silmapilkul keegi ta āra meeli-
Vahest on pōhja tuul teda kannud [tanud
Ūle mere, ūle sinise.

Oh ūtle!

J. Gruodis

ŽIEMA

(P. Vaičiūnas)

Baltu miegu viskas miega,
Saulė perlais barsto sniegą —
Ramumėlis, tylumėlis,
Vien tik sniego baltos gėlės.

Balta, šalta visam plote.
Noris rėkti, rankom ploti.
Labas, žiema, labas, sniege, —
Baltam medy paukštis spiegia.

Medžių rūbai perlais trykšta,
Miškas baltas, kaip prieš krikštą —
Balta, šalta, kad net diegia, —
Labas, žeme, baltas sniege!

VI. Jakubėnas

VAI EIČIAU

(V. Mykolaitis-Putinas)

Vai eičiau aš eičiau į tolimą kraštą
Su vėjais dalios po pasaulį ieškotų, —
Gal ten kur, numetusi priespaudos skraistę,
Širdis nevaitotų.

Gal tuomet sunykus dvasia atsigautų,
Gal kas sužavėtų, gal kas pamylėtų, —
Ir, audrom nurimus, iš saulėto skliauto
Daina suskambėtų.

J. Gruodis

TALV

(P. Vaičiūnas)

Valges unes uinub kōik,
Pāikses puistub lume pārleid —
Rahu, vaikus,
On vaid lume valget lilled.

Kūlm ja valge kogu maa.
Tahaks hūūda, tahaks ōelda.
Tere talv, tere lumi, —
Valgel puul hāāliteb lind.

Puude rōivad on tāis pārleid,
Mets on valge nagu ristseil —
Kūlm ja valge, nii et paugub. —
Tere maake, tere lumi.

VI. Jakubėnas

KAS LĀHEKŠIN

(V. Mykolaitis-Putinas)

Kas lāheksin, lāheksin ma kaugele maale
Tuultega oma saatust maailmas otsima, —
Vahest seal, kus heidetud surve kūtkeđ,
Sūda ehk ei kaebaks.

Ehk leiaks nōrkenud hing seal kergendust,
Vahest paeluks mind keegi, vahest armastaks keegi,
Ja, tormide vaikides, pāikepaistelises laotusest
Kostaks vahest laul.

Ir čia tiktai skūstis dvasia sumenkėjus
Ir didelius žygius sapnuoti tegali.
Ir, žudančio sielvarto dienai atėjus,
Vien melst Visagalį.

Vai eičiau aš eičiau į naktį žvaigždėtą,
Į kryžkelius laukiamos laimės ieškotų,
Gal ten kur pasitiktų dalis pažadėta
Sapnų išsvajotų.

P. Adamavičius

KELELIU ĖJAU

(Liaudies daina)

Keleliu ėjau, —
Kelelis dundėjo,
Girelė suskambėjo.

Oi negu užgirs
Mano mergužėlė,
Daržely stovėdama.

Daržely stovėjo,
Rūtelę skynė —
Į rūtą prakalbėjo: —

Oi, rūta, rūta,
Rūtele žalioji,
Ar būsiu aš laiminga?

Siin ainult kaebada saab nörkenud hing
Ja suurtest tegudest näha vaid und.
Ja piinava hingedastuse päevade saabumisel,
Võib palvetada vaid Kõigevägevama poole.

Või läheksin, läheksin ma tähtsisesse öösse,
Ristteele otsima oodatavat õnne,
Vahest seal kusagil kohtaksim oma saatust,
Oma unistuste täitmist.

P. Adamavičius

SAMMUSIN MÖÖDA TEED

(Rahvalaul)

Teed mööda sammusin,
Tee see kõmises,
Mets see kõlises.

Oi kasaga kuuleb
Minu neitsikene,
Aias seistes.

Aias ta seisis
Ruutat ta kitkus,
Ruutale lausus:

Oi ruuta, ruutakene,
Ruuta roheline,
Kas saan õnnelikuks?

J. Gruodis

AŠ NE GERT ATĒJAU

(Liaudies daina)

Aš ne gert atējau,
Ne ūliot atējau, —
Savo mielas giminēles
Aplankyt atējau.

Aš nenoriu svetimos,
Aš atsinešiau savos
Ir padējau buteliukā
Ant stalo.

Aš ne gert atējau...

K. V. Banaitis

PASKUTINIS VAKARĒLIS

(Liaudies daina)

Paskutinis vakarēlis
Už stalelio sēdēti,
Už stalelio sēdēti,
Jaunas dienas minēti.

Šiltas gražus rudenēlis,
Tiesus kēlias vieškelēlis
Per žaliājā girelē,
Per Lietuvas žemelē.

Bēga žirgas pašokdamas,
Padkavēlēm žvilgčiodamas,
Dreba žemē po koju, —
Pas mergelē aš joju.

J. Gruodis

EI MA TULNUD JOOMA

(Rahvalaul)

Ei ma tulnud jooma,
Ei ma tulnud sōōma, —
Oma armsaid sugulasi
Kūlastama tulin.

Ei ma taha vōōrast,
Oma tōin kaasa
Pudelikese
Lauale panin.

Ei ma tulnud jooma...

K. V. Banaitis

VIIMNE ŪHTUKE

(Rahvalaul)

Viimne minul ūhtukene
Laua taga istuda,
Laua taga istuda,
Nooruspāevi mālestada.

Ilus soe sūgisekene,
Sirge tee, teekene
Lābi metsa rohelise,
Lābi Leedu maakese.

Jookseb hobu sōrkides,
Kapjade vālkudes,
Vāriseb maa jalge all, —
Pruudi poole ratsutan.

K. Kaveckas

JAUNYSTĒS VAINIKAS

(Bern. Brazdžionis)

Tau per kalnus aukščiaušius perkopti,
 Tau iš jūrų, iš vargo išbristi.
 Mes nupinsim gražiausią vainiką
 Tau iš vētrų, iš vējū, jaunystel!

Žydi zemē zilvičiais ir vyšniom
 Ir žaliuoja žaliu vasarojum,
 Ir pavasario paukščiai sugrįžę
 Jauną, gražią jaunystę dainuoja.

Tu, kaip vasaros saulē, jaunyste,
 Tu, kaip saulē, krūtinēse šviesi
 Ir pernakt kaip žvaigždē neužgesus
 Tu kaip saulē kasdien užtekēsi.

Eina vargas per tėviškēs kaimus
 Ir sau sukasi gūžtą arimuos —
 Tu ant zemēs perniek išvaržytos,
 Tu neverk taip, jaunyste, parimus.

Tau pasmaugt vargą sunkū ir juodā,
 Tau iš ašarū krašto išbristi. —
 Mes nupinsim gražiausią vainiką
 Tau iš vētrū, iš vējū, jaunystel!

K. Kaveckas

NOORUSE PĀRG

(Bern. Brazdžionis)

Kōrgeimate māgede ūletamiseks,
 Lābi mere ja hādade astumiseks
 Punume sulle ilusaima pārja
 Marudest, tuultest, sa noorus!

Ōitseb maa pajudest ja kirsidest,
 Haljendab maa suvilja orasest,
 Kevade linnudki tagasi tulnud
 Laulavad noorest ilusast noorusest.

Oled kui kevadine pāikene, noorus,
 Kui pāikene soendad sa sūdameid.
 Kui ūle ōō kustumata tāht,
 Tōused pāev - pāevalt kui pāikene sa.

Sammub hāda ūle kodumaa kūlade,
 Teeb pesa endale kodumaa pōldudele,
 Maa pārast, mis asjatult kurnatud,
 Āra sa nuta, noorus, murelik.

Sina pead vōitma hāda raske ja musta,
 Pead vāljuma pisarate merest. —
 Punume sulle ilusaima pārja
 Marudest, tuultest, sa noorus!

K. V. Banaitis

ATSIKĒLUS ANKSTUJĪ RYTELĪ

(Liaudies daina)

Atsikēlus ankstujī rytelī,
Aš nuējau šaltinī vandenio.
Aš nuējau šaltinī vandenio.
Aš ten radau antelē plaukiojant.

Tu, mergele, jaunoji marteļi!
Kas prikēlē anksti rytā tave?
Kas prikēlē anksti rytā tave?
Kas atsiuntē šaltinij vandenio?

Oi, antele, raiboji paukšteļi!
Oi, antele, baltoji gulbele!
Anytēlē anksti rytā kēlē,
Šešurēlis vandenēlio siuntē.

St. Šimkus

ŽOLELĒ ŽYDĒJO

(Liaudies daina)

Žalia žolelē žydėjo,
Ir per langelī žiūrėjo,
Kad aš jaunas, jaunas bernelis
Stonioj žirgelī balnojau.

Ir balnodamas dūmojau
Ir pabalnojęs išjojau. —
Kur man joti, kur man sustoti,
Kur man jaunam pasidabot.

K. V. Banaitis

VARA HOMMIKUL TŌUSTES

(Rahvalaul)

Vara hommikul tōustes
Lāksin allika veele,
Lāksin allika veele.
Seal leidsin pardikese ujumas.

Tūtrecene, noor minijakene!
Kes sind hommikul vara āratas?
Kes sind hommikul vara āratas?
Kes saatis allika veele?

Oi pardikene, kirju linnukene,
Oi pardikene, kirju linnukene,
Āmm hommikul vara āratas,
Āi saatis allika veele.

St. Šimkus

ROHUKENE ŌITSES

(Rahvalaul)

Ōitses haljas rohukene,
Aknast vālja vaatas,
Kui mina noorur, noorta poissi
Tallis saduldasin hobust.

Saduldades mōtlesin,
Sadulasse istusin, —
Kuhu sōita, kus peatuda,
Kuhu peaksin silma heitma.

Regiu aš vieną augančią,
Plonas drobeles audžiančią —
Ten aš josiu, ten aš sustosiu,
Ten mergužėlę surasiu.

St. Šimkus

ŠIAŲ NAKTELE

(Liaudies daina)

Šią naktelę per naktelę
Miego nemiegojau,
Žaliojoj girelėj
Žirgelius dabojau.

Padirbdyčiau svirno duris,
Kad jos negirgždėtų,
Kad tik mano mergužėlė
Nieko negirdėtų;

Paprašyčiau raibo gaidžio,
Kad jis negiedotų,
Kad tik mano mergužėlė
Saldžiai išmiegotų.

St. Šimkus

VĖJO DUKRA

(F. Kirša)

Visi geri žmonės dažnai man kalbėjo,
Aš pasakos žodžių klausiau,
Kad tu pagimdyta iš meilės ir vėjo,
Ir nieko, ir nieko daugiau.

Silmasin ma vōrsujat,
Peene kanga kудujat —
Sinna sōidan, seal ma peatun,
Sealt ma leian neitsikese.

St. Šimkus

SEL ÖÖSEL

(Rahvalaul)

Sel öösel, öösekesel
Ei ma unda uinunud,
Rohelises metsakeses
Hobuseida hoidasin.

Teeksin ma aidal ukse,
Nii et see ei nagiseks,
Et aga minu neitsikesta
Keegi ei ärataks.

Paluksin ma kirjut kukke,
Et ei kireks valjult ta,
Et aga minu neitsikene
Magusalt saaks magada.

St. Šimkus

TUULE TŪTAR

(F. Kirša)

Kõik head inimesed rääkisid mulle tihti,
Ja ma kuulasin muinasjutu sõnu,
Et sina oled sünnitatud armastusest ja luulest,
Ning ei millestki, ei millestki muust.

Tavęs isiklausēs, aš vienas kentējau,
Ir debesys temdē akis, —
Tu žaislo varsa malonumams pavēju
Plaukei, kaip per žiedus mintis.

Dažnai tu sakei, kad tai meilē skaisčioji
Taip tvarko jaunystės kelius,
Kad tu, kaip ugnis, kaip gėlė žydinčioji,
Gimdai iš širdies žodelius.

Bet kam tu prikėlei vienatvės krūtinę
Kentēt ir klajoti laukuos?
Kam mano viltis neviltim apipynei?
Kas kitas man širdį paguos?

— — — — —
Visi geri žmonės dažnai man kalbėjo,
Aš pasakos žodžių klausiau,
Kad tu pagimdyta iš meilės ir vėjo,
Ir nieko, nieko daugiau.

K. V. Banaitis

UŽ JŪRIŲ MARIŲ

(Liaudies daina)

Už jūrių marių, už vandenėlių,
Už jūrių marių, už vandenėlių,
Rinko mergelė, rinko jaunoji
Smulkias uogeles.

Sind kuulates ma üksinda kannatasin
Ja silmi tumestas murepily, —
Sina aga hõljusid mängides
Koos tuulega, nagu mõte üle lillede.

Tihti lausused sa, et puhas armastus
Sel viisil korraldab nooruse teid,
Et sina kui tuli, kui õitsev lilleke
Äratad südames õrnu sõnu.

Kuid milleks sa tekitad üksildustunnet,
Paned kannatama, hulkuma väljadel,
Miks minu mõtted lootusetusega paelusid,
Kes tuleks lohutama mind.

— — — — —
Kõik head inimesed rääkisid mulle tihti,
Ja ma kuulasin muinasjutu sõnu,
Et sina oled sünnitatud armastusest ja luulest,
Ning ei millestki muust.

K. V. Banaitis

MERE TAGA

(Rahvalaul)

Mere taga, vete taga,
Mere taga, vete taga,
Korjab neitsike, korjab nooruke
Peeneid marju.

Ne tiek ji rinko, kā ūliavojo,
Ne tiek ji rinko, kā ūliavojo,
Pati sau viena, pati sau viena
Ji vis dūmojo.

Atjoj bernytis per žaliā lankā,
Atjoj bernytis per žaliā lankā.
Artyn prijojo, tolyn viliojo
Jaunā mergeļē.

St. Šimkus

APYNĒLIS

(Liaudies daina)

Apynēlis bijo vējo,
Purinēlis bijo vējo.
Kad bijotų, nevytotų,
Sausoj vietoj nekybotų.

Mergužēlē bijo vyrų,
Mergužēlē bijo vyrų!
Kad bijotų, neviliotų
Ir už vyro netekētų.

Ei niipalju korja ta, kui aega viidab,
Ei niipalju korja ta, kui aega viidab,
Enda ette üksinda, enda ette üksinda,
Unistab, mõtleb.

Ratsa saabub peiuke üle rohelise aasa,
Ratsa saabub peiuke üle rohelise aasa,
Lähedale tuleb, kaugele meelitab
Noort neitsikest.

St. Šimkus

HUMALAKENE

(Rahvalaul)

Humalakene kardab tuult,
Humalakene kardab tuult,
Kui kardaks, ei siis keerleks,
Ei siis kuival kohal ripuks.

Neitsikene kardab meesta,
Neitsikene kardab meesta!
Kui kardaks, ei siis meelitaks
Ega läheks mehele.

Ar 939
Vytautas